

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Milano – Fjärde brottmålsavdelningen av den 29 oktober 2002 i brottmålet mot Marcello Dell'Utri, Romano Luzi och Romano Comincioli

(Mål C-403/02)

(2003/C 19/24)

Tribunale di Milano – Fjärde brottmålsavdelningen – begär genom beslut av den 29 oktober 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 12 november 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i brottmålet mot Marcello Dell'Utri, Romano Luzi och Romano Comincioli beträffande följande frågor:

- Kan artikel 6 i direktiv 68/151/EEG ⁽¹⁾ (första direktivet) förstås så, att medlemsstaterna är skyldiga att föreskriva lämpliga påföljder inte bara för underlåtenhet att offentliggöra affärsdrivande bolags balans- och resultaträkningar, utan även för lämnande av oriktiga uppgifter i dessa dokument eller i andra meddelanden från bolag till delägare eller till allmänheten, eller lämnande av alla typer av oriktiga uppgifter angående bolagets ekonomiska ställning eller dess tillgångar och skulder som bolaget är skyldigt att lämna angående sig självt eller den koncern i vilken det ingår?
- Skall begreppet lämplig påföljd förstås så – även i den mening som avses i artikel 5 EG – att det konkret skall bedömas mot bakgrund av (såväl de straffrättsliga som de processrättsliga) normsystemen i medlemsstaten huruvida en påföljd är lämplig, och att en sådan påföljd därvid skall vara "effektiv, konkret och reellt avskräckande"?
- Uppfyller bestämmelserna i artiklarna 2621 och 2622 c.c. i deras nya lydelse enligt lagstiftningsdekret nr 61, som den italienska staten utfärdade den 11 april 2002, dessa krav? Kan en bestämmelse (den ovannämnda artikel 2621 c.c.) i vilken det föreskrivs att sådant lämnande av oriktiga uppgifter i balansräkningen som inte har förorsakat ekonomisk skada, eller som har förorsakat ekonomisk skada men som inte kan föranleda åtal enligt artikel 2622 c.c. på grund av att målsäganden inte har begärt att åtal skall väckas, utgör en *contravvenzione* (förseelse) och skall bestraffas med fängelse i ett år och sex månader anses "effektivt avskräcka" och vara "konkret lämplig"? Är det, slutligen, lämpligt att för sådana gärningar som avses i artikel 2622 första stycket c.c. (det vill säga gärningar som avser affärsdrivande bolag som inte är börsnoterade) föreskriva att åtal endast kan

väckas om målsägandena (det vill säga delägare och fordringsägare) önskar det, och detta även i samband med det konkreta skyddet av allmänintresset av "insyn" i bolagsmarknaden, med tanke på att denna marknads potentiella gemenskapsdimension?

- ⁽¹⁾ Rådets första direktiv 68/151/EEG av den 9 mars 1968 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärder likvärdiga inom gemenskapen EGT L 65, 14.3.1968, s. 8; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 3.

Talan mot Republiken Grekland väckt den 15 november 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-407/02)

(2003/C 19/25)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 15 november 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företärds av Michel Nolin och Mina Konstantinidi, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- a) fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 92/50/EEG ⁽¹⁾ (artikel 8 och följande artiklar), där det föreskrivs tävlingar och anges förfaranden vid offentlig upphandling av tjänster, genom att kommunen Serres utan föregående tävling direkt tilldelat kontraktet "Renovering av staden Serres: forskning och pilotprogram för genomförandet", och
- b) förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I direktiv 92/50/EEG regleras valet av förfaranden vid offentlig upphandling av tjänster och däri föreskrivs gemensamma regler inom sektorn för forskningstjänster och inom den tekniska sektorn. Dessa regler är tillämpliga på kontrakt vars budget uppgår till eller överskrider en viss föreskriven nivå.